

ת"פ 41381/11/21 - מדינת ישראל נגד סמנאו גלאנך

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 41381-11-21 מדינת ישראל נ' גלאנך

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ, עו"ד מאיה אשכנזי
נגד הנאשם	סמנאו גלאנך ע"י ב"כ, עו"ד איתי בר עוז	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב האישום, בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 03.08.21 פרסם הנאשם בעמוד הפייסבוק של חברת הכנסת מאי גולן הודעה, בה כתב: "מרוקאית זבל הייתי דורס אותך וחוזר ברוורס".
3. אין הסכמה עונשית בין הצדדים.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן מיום 26.10.22 מגולל קורות חייו של הנאשם. הנאשם בן 30 שנים, עלה לארץ מאתיופיה בגיל 2006, רווק ומתגורר בבית אמו. בעל תעודת בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא. מזה כחודשים עובד כסדרן בחברת אבטחה. בעל יציבות תעסוקתית. נעדר עבר פלילי.
5. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הוא הסביר כי לאחר שצפה בסרטון שבו נראית חברת הכנסת מתבטאת בצורה פוגענית כלפי אדם ממוצא אפריקאי, חווה סערת רגשות על רקע חוויות קודמות בהן חווה גזענות במהלך חייו, איבד שליטה ואיים עליה. שירות המבחן ציין כי הנאשם מכיר בתוצאות מעשיו ובכך שפעל באופן בלתי מווסת.

6. שירות המבחן ציין כי הנאשם לא הציג מסמך המעיד על פגיעה קונקרטית שתגרם לו בשל הרשעתו בפלילים, אך סיפר כי מתעתד להתחיל קורס נשק ולעבוד כמאבטח ולפיכך, הביע חשש כי ההרשעה תפגע בעתידו המקצועי.

7. לאור התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם והשתת צו של"צ בהיקף של 140 שעות אשר יהא בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות.

ראיות לעונש

8. מטעם הנאשם הוגשו הראיות הבאות: גיליון ציונים, תעודת סיום בית ספר "מקווה ישראל" ותעודת שחרור מצה"ל (נ/1); מסמך דרישות תפקיד (נ/2).

טענות ב"כ הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

9. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם איים על עובדת ציבור ואולם, מדובר באיומים שהינם ברף הנמוך, בלשון עבר ונכתבו על ידי הנאשם מתוך סערת רגשות. בשל נסיבותיו האישיות, היותו נעדר עבר פלילי ואינו מאופיין בדפוסים עברייניים, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

10. אשר לביטול הרשעתו של הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשם אינו עומד בתנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב. לא קיים נזק קונקרטי עליו ניתן להצביע בעקבות הרשעתו, הוא לא מצוי בהליך טיפולי או שיקומי וכן, אופי העבירה שביצע אינם מאפשרים לסיים ההליך בעניינו של הנאשם באי הרשעה.

טיעוני ב"כ הנאשם

11. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם צעיר בן 30 שנים, נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, עלה לארץ בגיל 12 מאתיופיה. שירת שירות צבאי מלא בחיל האוויר. כיום, עובד כמנקה בחברת אינסטלציה ומעוניין להיות מאבטח. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי.

12. לדידו של ב"כ הנאשם עבירת האיומים שביצע הנאשם הינה גבולית וברף התחתון. מדובר באיומים שלא פורסמו ואינם קוראים להסתה אלא נשלחו במסגרת לדבריו (אולם בכתב האישום נכתב כי נכתבו בעמוד הפייסבוק של חברת הכנסת) ונכתבו בלשון עבר כתגובה לדברים שנאמרו (לשיטתו) על אנשים בעלי גוון עור מסויים. לא הייתה לנאשם כל כוונה ממשית לפגוע בחברת הכנסת.

13. נטען כי מדובר בעבירה אשר בעבר הסתיימו הליכים בגינה באי הרשעה ולעיתים, הליכים דומים הופנו למסלול של הסדר מותנה.

14. ב"כ הנאשם עתר לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם באי הרשעה. לדידו, מאחר שהנאשם מבקש לגשת למכרז בו אחד מתנאי הסף הוא עבר ללא דופי, הוא עומד בתנאי שנקבע בפסיקה לסיום ההליך באי הרשעה נוכח הנזק הקונקרטי אשר יגרם לו.

15. לחילופין, טען כי בהתאם לפסיקת בתי המשפט ובין היתר, רע"פ ורדי, ניתן לקבוע מתחם עונש הולם הכולל אי הרשעה בחלקו התחתון, גם כשלא קיים נזק קונקרטי. זאת, כשמדובר באדם נורמטיבי אשר ההרשעה תתייג אותו כעבריו. בעניינו, מדובר במקרה חריג ובעבירות איומים ברף התחתון. על כן, יש להימנע מהרשעתו של הנאשם.

16. באם תתקבל עתירתו, ביקש כי יושת על הנאשם צו של"צ ותשלום פיצוי.

17. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי כתב שטות.

דין והכרעה

שאלת אי הרשעה

18. ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה, יש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "**עניין כתב**"), נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

(ראה גם, בין היתר, ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (פורסם בנבו, 04.09.07); ע"פ 3301/06 **ביטי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.10.06).

כך נקבע, על ידי בתי המשפט על ערכאותיהם השונות לאורך השנים וכך נקבע על ידי בית המשפט העליון ב-ע"פ 240/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 11.01.17):

"הכלל שנקבע בענין כתב הוא כי החריג של אי הרשעה שמור למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם וסוג העבירה המאפשר אי הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה הרחבים. לאמור, כי בבוא בית המשפט לשקול אפשרות של אי הרשעה עליו לשקול לא רק את עניינו של הנאשם אלא גם להשיא מבט למעגל חברתי הרחב ולבחון את האינטרס הציבורי. בענין זה עמד השופט ש' לויין על כך שמעשה שהנאשם נמצא אשם במעשה, הכף מוטת להרשעה ויש לתת משקל רב לאינטרס הציבורי המושג בתכליות המשפט הפלילי: "הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי".

19. בעבירות האיומים יש לראות חומרה יתרה ובפרט אלה המופנים כלפי אנשי ציבור. בפסיקה אף נקבע כי בהפניית דברי איום כלפי איש ציבור, יש משום ניסיון לפגוע בסדרי שלטון. דברי האיום שכתב הנאשם לחברת הכנסת הם קונקרטיים ומוחשיים. בתי המשפט עמדו על הצורך להגן על אנשי ציבור ולאפשר להם למלא תפקידם ללא מורא.

20. האינטרס הציבורי מחייב כי במקרים אלה, יישקלו כלל ההיבטים לחומרה וינתן להם המשקל הנאות, בענישה הולמת ומרתיעה. הנאשם נעדר עבר פלילי, הבין את חומרת מעשיו והביע חרטה. אולם, באיזון בין האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי, ינתן משקל משמעותי לאינטרס הציבורי ולצורך בהרתעת הרבים.

21. שני המבחנים לשקילת אפשרות של סיום ההליך באי הרשעה הם מצטברים, ועל כן, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הבקשה לסיום ההליך בדרך זו. ואולם, למעלה מן הצורך, אדון גם במבחן השני.

22. עניינו של המבחן השני, בפגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם ובשיקומו. אין די בהעלאת אפשרות עתידית וערטילאית לפגיעה (ראה למשל ע"פ 8528/12 **ציפורה נ' מדינת ישראל**) (פורסם בנבו, 3.3.13); רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.1.15); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.12).

23. בעניינו, טוען הנאשם שמתעתד הוא להגיש מועמדותו לתפקיד אבטחה במשרדי חברת הייטק והרשעה בפלילים תמנע ממנו אפשרות זו. בין יתר דרישות התפקיד, נדרש "עבר ללא דופי".

24. לא הוכח לפני כי מדובר בפגיעה ממשית וקונקרטית בעתידו של הנאשם, במי שמתעתד להגיש בעתיד מועמדות לתפקיד אחר. בכך, לא שונה מצבו של הנאשם ממצבם של מרבית המורשעים בדין הפלילי.

25. לא אחת חזרו בתי המשפט על כך כי אפילו עומדת תעסוקתו העתידית של הנאשם בסכנה, בשל אופי עיסוקו וטיב מקצועו, אם האינטרס הציבורי מחייב הרשעתו, אין מקום בשל עיסוקו, טיבו ומהותו, לסיים את ההליך בעניינו באי הרשעה (ראה למשל רע"פ 1705/17 **פלונת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.17)).

26. לא התעלמתי מהמלצות שירות המבחן. הלכה היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן וכי שיקול הדעת הסופי לעניין היקף העונש וטיבו מסור לידי של בית המשפט. המלצות שירות המבחן הינן רק אחד מני שיקולים רבים שעל בית המשפט לשוות לנגד עיניו בבואו לגזור דינו של נאשם שהורשע בדיון (ראה למשל ע"פ 8704/08 **הייב ואח' נ' מ"י** (פורסם בנבו, 23.04.09); ע"פ 405/06 **מדינת ישראל נ. חליחל** (פורסם בנבו, 8.5.06); רע"פ 3058/07 **פז נ. מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.4.07)).

27. משהאינטרסים הציבוריים אינם מאפשרים את סיומו של ההליך שלפני בלא הרשעה בדיון ומשלא מצאתי כי שיקולי שיקום או שיקולי עיסוק עתידי, גוברים על שיקולים אלה, כהלכת בית המשפט העליון, אני מותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

28. ב"כ הנאשם הגיש לעיוני את מאמרם של ד"ר שי וזנר ועו"ד קשלס "ביטול הרשעה לאור תיקון 113 לחוק העונשין- משיח של חסד לשיח של מידתיות" ("הסניגור" גיליון 257, אוגוסט 2018, עמ' 4), על מנת לתמוך בטענתו לפיה המקרה דנן מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה. עוד נטען כי יש לקבוע כי אי הרשעה הינה חלק ממתחם העונש ההולם, הן בשל חומרת העבירה ונסיבותיה והן בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם.

29. עוד הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט לאחר פרסום מאמר זה ובין היתר לת"פ (שלום רמלה) 830-01-17 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (פורסם בנבו, 3.1.19); ת"פ (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 24.1.18).

30. לשיטתי, המבחנים אשר נקבעו בפסיקה על ידי בית המשפט העליון להימנעות מהרשעה, ברורים. הימנעות מהרשעה הינה החריג. אין מקום לעשות שימוש בחריג זה באופן תדיר אשר מרוקן מתוכן את מהות ההליך הפלילי.

31. ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם, במגמה להביא להרתעה אישית והרתעה לרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו (ע"פ 9262/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ח (4), 869).

32. עוד הפנה ב"כ הנאשם לעפ"ג (מחוזי מרכז) 44406-12-11 **שוהאנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.2.12) שם עמד כב' השופט גרוסקופף (בשבתו בבית המשפט המחוזי), על הפער בין המבחנים שנקבעו

בעניין "כתב" לבין המציאות, וחווה דעתו כי כאשר מדובר באדם נורמטיבי אשר הרשעה תתייג אותו כעברין, הרי שדי בעצם התיג כדי להוות נזק חמור וברור כפי שנקבע בעניין "כתב".

33. במקרה שלפני, נוכח מהות האיום, כמו גם מושא האיום אין די בתיג הנאשם כעברין כדי להוות אותו נזק חמור וברור. נהפוך הוא, הרשעתו של הנאשם מתבקשת, בין היתר, כדי להרתיע אחרים מביצוע עבירות דומות. נוכח כך ובהתחשב בהלכה שנקבעה בבית המשפט העליון, אין ולא ניתן לקבל את עתירת ב"כ הנאשם אף באשר לתחתית המתחם.

34. בנסיבות תיק זה, אין מקום להגמיש את ההלכה הקיימת או לשנותה כפי שעותר ב"כ הנאשם.

מתחם העונש ההולם

35. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

36. עבירת האיומים היא עבירה הפוגעת בשלוות נפשו של הפרט ובמניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם נפגע חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 95, 105 (להלן: "**פרשת לם**"); רע"פ 1178/97 **כהנא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(3) 266, 270; ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 378). במעשיו פגע הנאשם גם בערכים חברתיים מוגנים שהם שלטון החוק וסדרי משטר תקינים בחברה דמוקרטית.

37. עבירת האיומים חמורה וחומרה יתרה יש לביצועה ביחס לאיש ציבור. המשמיע איומים כלפי חברו, מבקש באמצעות האיום להשפיע ואף לשלול את חופש הרצון של המאויים, להביאו לפעול בהתאם לרצון המאיים, והכול מתוך חשש ממימוש האיום. באיום המופנה כלפי איש ציבור, כאמור, יש משום ניסיון לפגוע בסדרי השלטון ובאושיות המשטר.

38. יפים לענייננו הדברים שנכתבו ב**פרשת לם**, עמ' 114:

"השמעת איומים נגד אישי ציבור היא רעה חולה אשר בכוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיות, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאיום שהושמע כלפיו. איום המופנה נגד אישי ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי

לזעזע את שלוות נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האיום. אין ספק כי בכוחו של איום כזה ליצור פחד בלב שומעו, ואם אכן זו הייתה כוונת משמיע האמירה, כי אז מדובר באיום לכל דבר ועניין. ודוק: אין לבלבל בין איום על אישי ציבור לבין דברי ביקורת, שהם לגיטימיים וחוסים תחת הגנת חופש הביטוי."

39. על הצורך להגן על עובדי הציבור עמד השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.3.11), פסקה ז':

"המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חרופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם."

40. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

41. הנאשם כתב דברי איום כלפי חברת הכנסת מאי גולן בעמוד ה"פייסבוק" שלה, בזו הלשון: **"מרוקאית זבל הייתי דורס אותך וחוזר ברוורס"**. מדובר באיום קונקרטי.

42. אתן דעתי לכך כי מעשיו של הנאשם היו ספונטניים, ללא שקדם להם תכנון מוקדם. הנאשם הסביר לשירות המבחן כי לאחר שצפה בסרטון שבו נראית חברת הכנסת מתבטאת בצורה פוגענית (לשיטתו) כלפי אדם ממוצא אפריקאי, חווה סערת רגשות, איבד שליטה ואיים עליה. עוד ינתן משקל לעובדה כי איומיו של הנאשם נכתבו ונשלחו באמצעות רשת חברתית וכן, כי נכתבו בלשון עבר. כמו כן, ינתן משקל לכך כי לא הוכח כי דברי האיום שכתב הנאשם נקראו על ידי חברת הכנסת בסמוך למועד בו נכתבו.

מדיניות הענישה

43. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות איומים כלפי אנשי ציבור, הושתו עונשים הנעים מעונשי מאסר מותנים ועד עונשי מאסר בפועל. ברי כי הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשתנות ממקרה למקרה. לשם המחשה אפנה למספר דוגמאות:

א. רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.11.18) - בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, בכך שבעיצומו של הליך גישור בבית הדין הרבני הגדול בירושלים, איים

על גרושתו ועורך דינה תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. בית המשפט השית על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. בקשת רשות הערעור נדחתה. בניגוד למקרה זה, בעניינו האיומים לא הושמעו אלא נכתבו ברשת חברתית.

ב. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 43248-01-22 **מדינת ישראל נ' בן דור** (פורסם בנבו, 18.05.22) נדון ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת איומים. הנאשם איים, באמצעות חשבון טוויטר, בפגיעה שלא כדין בראש הממשלה, בנימין נתניהו ולאחר מכן, באמצעות אותו חשבון, איים גם על בנו. בהמשך לכך, במסגרת חקירתו, השמיע דברי איומים כלפי ראש הממשלה. במקרה זה החמור יותר מבעניינו, קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם הנע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל והשית עליו עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף, כך שהעונש הכולל שהושת עליו היה 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, הפעלת התחייבות בסך 3,000 ₪ וקנס בסך 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לחומרת האיומים, לכך שהם נמסרו בשלושה אירועים שונים וכן לעברו הפלילי של הנאשם בעבירת איומים, שכלל גם עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים. על יסוד זה, ולאחר שלא ראה לתת משקל מכריע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, השית בית המשפט על הנאשם עונש של עשרה חודשי מאסר, תוך שהוא ציין כי אין בעונש זה כדי למצות את הדין עם הנאשם, וכן הפעיל את עונש המאסר המותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך העונש שהושת עליו היה 13 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ (מחוזי נצ') 1194/05 **דן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.6.2006) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור שהגיש נאשם על חומרת העונש. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, בכך שהתקשר אל אמו והודיע לה כי בכוונתו לרצוח את ראש הממשלה ואת שר הביטחון בעצרת קרובה שהייתה אמורה להתקיים. בית משפט השלום השית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש בן 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והמירו לעונש של מאסר בעבודות שירות, לאור נסיבותיו האישיות, מצבו הנפשי והליך טיפולי שעבר באותה עת.

ד. ת"פ (שלום ראשל"צ) 61553-09-20 **מדינת ישראל נ' אדרי** (פורסם בנבו, 29.09.21) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של איומים וניסיון איומים. הנאשם שלח מחשבון ה"פייסבוק" שלו, בשתי הזדמנויות שונות, הודעות לעמוד של ח"כ אלי אבידר ממפלגת "ישראל ביתנו", שבהן כתב "אתה צריך כדור בראש". בית המשפט עמד על החומרה במעשיו של הנאשם. עם זאת, ציין כי משעה שמדובר באיומים שנשלחו בפייסבוק ולא נקראו באותו מועד בו נשלחו, מדובר במעשים המצויים ברף חומרה נמוך באופן יחסי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות

שירות. בשים לב להודייתו של הנאשם, לחרטה שהביע, למצבו הבריאותי ולהיותו נעדר עבר פלילי, השית בית המשפט על הנאשם עונש מאסר מותנה ושל"צ.

ה. ת"פ (שלום ת"א) 14432-12-14 **מדינת ישראל נ' נשר** (פורסם בנבו, 17.12.18) עסק בנאשם שהסריט עצמו בשתי הזדמנויות ושיתף את הסרטונים בדף פייסבוק שניהל, לו היו עוקבים רבים. בסרטונים השמיע הנאשם איומים נגד חברת הכנסת דאז חנין זועבי ואף הסית באופן בוטה לאלימות נגדה. בנסיבות אותו מקרה, החמור מענייננו, נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר קצר אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש של חודש וחצי מאסר בעבודות שירות.

ו. ת"פ (שלום ת"א) 33360-07-17 **מדינת ישראל נ' מאיר** (פורסם בנבו, 3.11.19) - הנאשם הורשע בעבירת איומים, לאחר שפרסם תגובה לפוסט בפייסבוק. בתגובתו כתב, בין היתר: "...ואחמד טיבי אני יהיה יותר משמח לדפוק לך כדור בראש". הדברים הועברו לידיעתו של חבר הכנסת והוא הגיש תלונה בגינם. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועל הנאשם הושת עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים.

ז. ת"פ (שלום ראשל"צ) 60331-08-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (7.9.22) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירת איומים, בכך ששלח בקבוצת "וואטסאפ" בה הוא חבר, קישור לכתבה שפורסמה בנוגעת לרצח של אחר. לצד הקישור, כתב הנאשם מסרון בו איים בפגיעה בחייה של שרת החינוך דאז, יפעת שאשא ביטון. בגזר דין זה קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. נתתי משקל להודייתו של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, ההתרשמות החיובית של שירות המבחן, העדר דפוסים עברייניים ונסיבות אישיות רפואיות והשתתי על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים וקנס.

44. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג), אני קובע מתחם עונש הולם לנסיבות המקרה שלפנינו הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

העונש ההולם

45. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40א לחוק העונשין.

46. שקלתי לחומרה את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים. הנאשם כתב בעמוד ה"פייסבוק" של חברת הכנסת מאי גולן איום בפגיעה בחייה.

47. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי, כמו גם, לחרטה שהביע ולהיותו נעדר עבר פלילי. כמו כן, נתתי דעתי להתרשמות החיובית של שירות המבחן, לעובדה כי מדובר באדם צעיר ונורמטיבי, נעדר דפוסים עברייניים וכי מעשים אלה חריגים לאורחות חייו. עוד נתתי דעתי לעובדה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע בפני הנאשם.

48. אלמלא אלה, העונש אשר היה מוטל על הנאשם היה חמור יותר.

סוף דבר

49. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים עבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך 900 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.23, וכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ותישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.